

33 $\frac{1}{3}$ Øre, medens den kun er 8 Kr. 50 Øre for et Helaarskort. Jeg henstiller til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og jeg tvivler ikke om, at hvis man sætter Prisen paa Kortene betydeligt ned, vil der blive langt større Trafik. I det lange Løb vil det sikkert forøge Banernes Indtægt, idet deres Kundekreds bliver meget større samtidig med, at man gør den udmærkede Gerning at skaffe Folk Adgang til at bo under lyse, landlige og luftige Forhold. Jeg behøver ikke at fortælle den højtærede Minister, hvad det betyder for Familier med mange Børn. Jeg henstiller altsaa til Ministeren at tage hele dette Spørgsmaal under villig Overvejelse. Der er mange Korthavere, der venter sig noget af denne Forespørgsel i Forbindelse med den højtærede Trafikministers kendte Elskværdighed.

Jeg skal omtale et andet Forhold, som maaske ikke vil regnes for at være af særlig stor Betydning, men som dog vist ikke har saa lidt at sige. Ved sidste Byraadsmøde i Roskilde forelaa der et Andragende fra Ejendomskommissionærerne om, at deres Næring maatte blive optaget paa Listen for bunden Næring. Byraadet maatte imidlertid svare, at det savnede Lovhjemmel dertil, da denne Næring hele Landet over var fri. Grunden til deres Ønske var den, at denne Virksomhed i de senere Aar har faaet en uhyre stor Tilgang, og man mente, at Kvantiteten stod i omvendt Forhold til Kvaliteten; adskillige gaar lige fra Tugthuset over til at blive Ejendomskommissionærer. Man ønsker derfor visse Kauteler indført. Adskillige ærede Medlemmer kan maaske mene, at der ikke er nogen Grund til at beskæftige sig hermed, hvad skal man med disse Ejendomskommissionærer, de fordyrer kun Ejendommene; vil to Mennesker handle om en Ejendom, kan de jo gøre det, og Trediemand kan holde sine Fingre derfra. Det var jo ogsaa rart, om det var saadan, men det praktiske Liv har jo forment sig paa en noget anden Maade. Vi har nu en Gang Ejendomskommissionærerne, og vi kommer ikke uden om dem; de er gledet ind som en fast Institution i Næringslivet. Befolkningen søger dem, og i saa Fald har det jo sin Betydning, at de er i alt Fald nogenlunde hæderlige Mennesker. Det er en kendt Sag, at adskillige Folk, som har købt Ejendom med en Kommissionær som Mellemand, bagefter har opdaget adskillige Ting, som man ikke havde gjort opmærksom paa før Handelen. Det er jo af Betydning forud at kende Ejendommens Prioritetsforhold, Kortene maa i det hele

taget lægges paa Bordet. Jeg synes derfor, at der kan være god Mening i, at denne Næring optages mellem de bundne Næringer.

Man kommer, som sagt, ikke uden om disse Ejendomskommissionærer, ja, man maa være glad, hvis man kan slippe med een. For en Del Aar siden havde jeg en Ejendom, som jeg gerne vilde have solgt. Jeg henvendte mig saa som saa mange andre til en Ejendomskommissionær, idet jeg tænkte, at han vidste, hvor eventuelle Liebhave fandtes; han sagde ogsaa: Jeg har en Køber til Ejendommen. Vi blev snart enige om, hvad han skulde have for sin Ulejlighed. Men nogen Tid efter kom han og sagde: Det gaar ikke, som vi har tænkt os, hvis den og den raader Køberen til at købe Ejendommen, saa faar vi den ikke solgt. Jeg troede først, at det var en Fortalelse, jeg kunde ikke forstaa, at man skulde blive mere uvillig til at købe, fordi en raadede dertil. Men han forklarede det derhen, at den Mand, der var Tale om, var almindelig kendt for at sige det modsatte af, hvad han mente. Skulde Handelen gaa i Orden, gjaldt det om at faa den paagældende til at raade fra Købet, saa skulde det nok glide. Jeg indrede mig over, at der fandtes Mennesker, der havde for Skik at sige det modsatte af, hvad de mente. Det viste sig imidlertid at være rigtigt. Manden bestræbte sig efter Evne for at raade Køberen fra Handelen, og Handelen gik saa i Orden. Det forbavtede mig den Gang, men senere har jeg truffet adskillige af samme Kaliber.

De Folk, der siger det modsatte af, hvad de mener, kan være farlige. De er farlige, saa længe til man har opdaget dem; saa kan man tage sig i Agt for dem, og de glider da ganske stille ud, idet man ikke mere tager Hensyn til, hvad de siger. Men, som jeg sagde før, man maa være glad, hvis man kan nøjes med een Ejendomskommissionær. Det var dog rart, om denne Ejendomskommissionær saa i Lighed med andre Borgere skulde være i Besiddelse af visse Kvalifikationer for at have med denne Bestilling at gøre. Saa vidt mig bekendt er der sket Henvendelse til den højtærede Justitsminister fra adskillige Kommissionærer, og jeg vil gerne støtte den Henvendelse, de har foretaget, og det Ønske, de har fremført om, at deres Næring maa komme ind under de bundne Næringer.

Jeg vil til Slutning gerne gøre en lille Bemærkning om den saa meget omtalte Kløft, der ogsaa har været paa Tale i denne Samling. Jeg erindrer, hvorledes det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th.